



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 63/2020
23.01.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранислава Босиљковића, Бисерке Живановић, Божидара Вујичића и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Синиша Цветковић адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство правде и државне управе, Основни суд Врање, као правни следбеник Општинског суда у Прешеву, чији је законски заступник Републичко јавно правобранилаштво, Одељење у Лесковцу, ради дуга, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 1177/14 од 22.09.2014. године, у седници већа одржаној 23.01.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 1177/14 од 22.09.2014. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Врању Гж 1177/14 од 22.09.2014. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Бујановцу П 287/13 од 31.01.2014. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и обавезана је тужена да му на име дуга исплати износ од 1.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 20.09.2005. године па до коначне исплате. Ставом другим изреке је одбијен као неоснован захтев тужиоца којим је тражио да му тужена на износ главног дуга плати законску затезну камату почев од 16.09.2005. године па до 20.09.2005. године, а ставом трећим изреке је наложено туженој да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка.

Виши суд у Врању је, пресудом Гж 1177/14 од 22.09.2014. године, ставом првим изреке усвојио жалбу тужене и преиначио првостепену пресуду у ставу првом и трећем изреке тако што је одбио као неоснован тужбени захтев тужиоца, као и захтев за накнаду трошкова парничног поступка, а ставом другим изреке је обавезао тужиоца да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 24.000,00 динара са законском затезном камато почев од 22.09.2014. године па до коначне исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено, преко пуномоћника, изјавио ревизију са позивом на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку, због погрешне примене материјалног права.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 и 55/14) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побити ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначити судску праксу или дати ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног касационог суда, имајући у виду разлоге из којих је као неоснован одбијен тужбени захтев, нема места одлучивању о посебној ревизији тужиоца, а тужилац уз ревизију није доставио правноснажну пресуду којом је на другачији начин решено у истој чињеничноправној ситуацији.

Из наведених разлога је одлучено као у првом ставу изреке.

Побитијеном другостепеном пресудом правноснажно је окончан поступак у спору мале вредности из члана 468. став 1. ЗПП. Према члану 479. став 6. истог закона, против одлуке другостепеног суда (у поступку у спору мале вредности) ревизија није дозвољена.

Како је законодавац императивном процесном нормом искључио право на ревизију у споровима мале вредности, дозвољеност ревизије се не цени према одредби члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП, према којој је ревизија увек дозвољена ако је другостепени суд преиначио пресуду и одлучио о захтевима странака.

Из тог разлога, на основу члана 413. ЗПП је одлучено као у другом ставу изреке.

Тужилац није успео у поступку по ревизији па је на основу чл. 165. ст. 1. у вези чл. 153. ст. 1. ЗПП одлучено као у трећем ставу изреке.

**Председник већа – судија
Бранислава Апостоловић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић